

R O M Â N I A

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

Completele de 5 judecători

Decizia nr. 179/2019

Ședința publică din data de 17 septembrie 2019

Asupra recursului de față;

În baza actelor și lucrărilor dosarului constată următoarele:

Prin Decizia penală nr. 79/A din 13 martie 2019 pronunțată în Dosarul nr. x/2018, secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) C. proc. pen. Totodată, a respins, ca inadmisibilă, contestația în anulare formulată de contestatorul condamnat A. împotriva Deciziei penale nr. 292/A din data de 07 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, secția penală, în Dosarul nr. x/2018.

Pentru a dispune astfel, cu privire la excepția de neconstituționalitate, Înalta Curte a reținut că sunt îndeplinite primele trei condiții de admisibilitate a sesizării Curții Constituționale cu excepția invocată respectiv, aceasta a fost ridicată de contestatorul A. în fața instanței sesizate cu soluționarea contestației în anulare formulate de acesta și privește neconstituționalitatea unor dispoziții dintr-o lege în vigoare care nu au fost constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară. Totodată, a considerat că nu este îndeplinită cerința ca excepția să aibă legătură cu soluționarea cauzei, indiferent de obiectul acesteia.

Referitor la condiția relevanței excepției, care impune ca normele criticate să aibă incidență în soluționarea cauzei respective, s-a apreciat că aceasta trebuie făcută în concret, prin raportare la interesul specific al celui care a invocat excepția și înrăurirea pe care dispoziția legală considerată neconstituțională o are în speță, astfel încât decizia Curții Constituționale în soluționarea excepției să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal.

În continuare, s-a arătat că nu a fost justificat un atare interes, în condițiile în care instanța de apel a dispus citarea sa la judecarea cauzei.

Totodată, Înalta Curte a constatat că autorul excepției nu a indicat în raport cu care articol din Constituție textul criticat ca fiind neconstituțional, vine în conflict iar o astfel de excepție de neconstituționalitate, în care autorul nu arată în ce constă încălcarea, pentru fiecare dispoziție legală criticată, a dispozițiilor constituționale invocate, sau face trimitere generică la încălcarea Constituției, nu poate fi calificată drept constituie o veritabilă excepție de neconstituționalitate, în sensul constituțional al termenului.

Împotriva dispoziției de respingere a cererii de sesizare a Curții Constituționale din cadrul Deciziei penale nr. 79/A din 13 martie 2019, pronunțată de secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în Dosarul nr. x/2018, a declarat recurs, în termen legal, contestatorul condamnat A., cauza înregistrându-se pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul de 5 judecători, în data de 9 aprilie 2019, sub nr. x/2019.

La termenul din data de 17 septembrie 2019 nefiind cereri de formulat ori excepții de invocat, Înalta Curte, Completul de 5 judecători, a constatat cauza în stare de judecată și a acordat cuvântul în dezbateri.

Concluziile apărătorului contestatorului condamnat și ale reprezentantului Ministerului Public au fost consemnate detaliat în partea introductivă a prezentei decizii, motiv pentru care nu vor mai fi reluate.

În esență, apărătorul contestatorului condamnat A. a susținut că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării Curții Constituționale prevăzute de dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992 republicată, solicitând admiterea recursului, cu consecința admiterii cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) din C. proc. pen.

Examinând hotărârea atacată, prin raportare la dispozițiile art. 29 alin. (5) din Legea 47/1992, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători, constată că recursul declarat de contestatorul condamnat A. este nefondat.

În analiza criticilor formulate de acesta, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători reține că excepția de neconstituționalitate constituie mijlocul procedural prin intermediul căruia se asigură, în condițiile legii, analiza conformității anumitor dispoziții legale cu Constituția României.

Din analiza dispozițiilor art. 29 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale rezultă că pentru a fi admisibilă cererea de sesizare a instanței de contencios constituțional cu o excepție de neconstituționalitate, trebuie ca aceasta: să fie ridicată în fața instanțelor de judecată, la cererea uneia dintre părți sau din oficiu de către instanță ori de procuror; să vizeze neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții din cuprinsul unor acte normative în vigoare la momentul invocării; să nu aibă ca obiect prevederi constatate ca neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale și să aibă legătură cu soluționarea cauzei, în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acesteia.

Completul de 5 Judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție mai arată că prin Decizia nr. 591 din 21 octombrie 2014 a Curții Constituționale, s-a statuat că "legătura cu soluționarea cauzei" presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului.

În analiza condițiilor anterior menționate, referitor la cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) C. proc. pen., se constată că excepția a fost invocată de contestatorul condamnat A. în fața instanței de judecată investită cu soluționarea contestației în anulare formulată împotriva Deciziei penale nr. 292/A din data de 7 noiembrie 2018 și vizează dispoziții dintr-o lege aflată în vigoare, textul criticat nefiind declarat neconstituțional printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

În ceea ce privește examenul legăturii excepției cu soluționarea cauzei, analizat din perspectiva argumentelor înveredate de condamnatul A., Înalta Curte, Completul de 5 judecători, reține, în acord cu concluzia la care a ajuns instanța de fond, că obiecțiunile formulate de contestator cu privire la art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) C. proc. pen., vizează modul de aducere la îndeplinire a procedurii de citare în cauza ce formează obiectul dosarului nr. x/2018, în care s-a dispus recunoașterea și executarea în România a pedepsei detențiunii pe viață stabilită prin sentința penală din 17.02.2011 pronunțată de Curtea Penală de Justiție din Dublin, Irlanda în Dosarul nr. x/2010 și transferarea persoanei condamnate A. și continuarea executării pedepsei recunoscute, într-un penitenciar din România, contestatorul nejustificând un interes procesual actual.

Din această perspectivă, Înalta Curte constată că cererea de sesizare a Curții Constituționale nu întrunește cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, având în vedere că aspectele legate de modalitatea de citare și conținutul citației, din cadrul dosarului nr. x/2016 nu au nicio legătură cu obiectul prezentei cauze și nu ar ajuta pronunțarea asupra contestației în anulare respinsă definitiv prin Decizia penală nr. 79/A din 13 martie 2019, pronunțată de secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție. În atare situație, excepția de neconstituționalitate invocată apare ca lipsită de relevanță în raport cu procesul principal în care a fost formulată.

Având în vedere că pentru excepția de neconstituționalitate a prevederilor legale menționate nu este îndeplinită condiția legăturii cu cauza la care se referă art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Înalta Curte, Completul de 5 Judecători apreciază că, în mod corect, prima instanță a respins, ca inadmisibilă, cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de contestatorul condamnat A., cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275 alin. (2) C. proc. pen.

Pentru considerentele expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul de 5 judecători, va respinge, ca nefondat, recursul declarat de contestatorul condamnat A. împotriva dispoziției de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) C. proc. pen., cuprinse în Decizia penală nr. 79/A din 13 martie 2019, pronunțată de secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în Dosarul nr. x/2018.

În baza art. 275 alin. (2) C. proc. pen. va obliga contestatorul condamnat la plata sumei de 100 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (6) C. proc. pen. onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru contestatorul condamnat, în sumă de 313 RON se va suporta din fondul Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondat, recursul declarat de contestatorul condamnat A. împotriva dispoziției de respingere, ca inadmisibilă, a cererii de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 426 alin. (1) lit. a) teza I cu referire la art. 257 alin. (5) C. proc. pen., cuprinse în Decizia penală nr. 79/A din 13 martie 2019, pronunțată de secția penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție în Dosarul nr. x/2018.

În baza art. 275 alin. (2) C. proc. pen., obligă contestatorul condamnat la plata sumei de 100 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

În baza art. 275 alin. (6) C. proc. pen. onorariul convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru contestatorul condamnat, în sumă de 313 RON se suportă din fondul Ministerului Justiției

Definitivă.